

for at Skibene kunne blive fri for at betale Lodsafgifter. Der har bestandig været fremadskridende Lettelser, og man er nu endt med at fastsætte en nogenlunde konstant aarlig Afgift og en i sin Form meget rimelig Afgift, saa kan man kalde denne Konsulatafgift eller hvad man vil. Det er og bliver 170,000 Kr. for hele den danske Søfart.

Udenrigsministeren (Reed & Thott): Naar jeg har forelagt Forslag til Lov om Ansættelse og Lønning af Konsuler og Vicekonsuler m. m. er det væsentlig for at opfylde det Paalæg, som indeholdes i Loven af 14de April 1893. Jeg er vedblivende af den Mening, at den Ordning, som jeg har foreslaaet i det Lovudkast, der er forelagt for det høje Ting, var en bekvemt Betingelse til at opfylde det Paalæg, som Loven af 1893 indeholder. Jeg troede, at vi paa den Maade een Gang for alle kunde faa fastslaet forskellige Steder, hvor der skulde ansættes Konsuler, saa at vi ikke behøvede, hver Gang der var Tale om Ansættelse af Konsuler, at tage dette Spørgsmaal frem. Fra det ærede Finansudvalg er der derimod udtalt, at det var en mindre heldig Fremgangsmaade at tage Bestemmelse allerede nu om Beløb, som i dette Øjeblik ikke ere disponible, idet man maatte antage, at den Sum, det vilde dreje sig om for at opfylde Fordringen i det af mig forelagte Lovforslag, vilde være 150,000 Kr., medens der i dette Øjeblik kun er til Raadighed et Beløb af 50,000 Kr. Da det er mit stadige Ønske at indkomme Finansudvalget, har jeg ment at kunne gaa til den Ordning, som Finansudvalget har foreslaaet, og som foreligger i dets Ordning, dog kun paa Betingelse af, at der med Hensyn til de Beløb, der i dette Øjeblik ere disponible, samtidig hermed tages Bestemmelse paa Finansloven saaledes, som den ærede Ordfører allerede har antydet for det høje Ting. Jeg vil altsaa paa denne Betingelse kunne gaa ind paa det af Udvalget stillede Ændringsforslag under Nr. 1 til § 1, ved hvis Vedtagelse de øvrige Paragraffer i det af mig fremsatte Forslag til Lov udgaar. Der er af Udvalgets Flertal stillet Forslag til en ny § 2, som lyder paa, at den halvaarlige Konsulatafgift forandres til 12 Dre pr. Register Ton Netto for Sejlskibe og 55 Dre pr. Register Ton Netto for Dampskibe. Allerede ved første Behandling var dette Spørgsmaal fremme, og jeg udtalte da, at der var jo en Mulighed for, at der ikke var truffet det rette Forhold — det ansøges den Gang som 3 : 1 — mellem Sejlskibe og Dampskibe. Jeg skal derfor heller ikke have noget imod at gaa til den Nedsættelse for Sejlskibe,

som bliver foreslaaet af Udvalgets Flertal. Men naar jeg skal gaa ned til en Afgift af 12 Dre pr. Netto-Register-ton for Sejlskibe, kan jeg ikke gaa til en Nedsættelse for Dampskibene, og faktisk vilde det, ikke at sætte Afgiften paa Dampskibene op, være det samme som at gaa til en Nedsættelse. Vi have jo nemlig faaet en ny Skibsmaaling, og ved den blive Dampskibene absolut nedsatte i Register-ton. Det er blevet sagt, at Dampskibene have i dette Øjeblik omtrent 126,000 Register-ton, og jeg er tilbøjelig til at tro, at efter den ny Skibsmaaling vil det samme Antal Dampskibe kun have 111,000 Register-ton, Nedgangen bliver i alt Fald, som ogsaa den ærede Ordfører fremsatte, mellem 5 og 10 pCt. Naar man altsaa sætter Afgiften for Dampskibene op fra 50 til 55 Dre, ville ærede Medlemmer se, at i Virkeligheden holde vi derved Afgiften for Dampskibe paa det samme som nu. Der bliver altsaa i Virkeligheden ikke nogen Forhøjelse af Afgiften for Dampskibene, men Afgiften bliver staaende paa samme Fod som nu, hvorimod Afgiften for Sejlskibe bliver nedsat meget betydeligt, nemlig fra 17 til 12 Dre. Det er min Overbevisning, at i Virkeligheden vil Vedtagelsen af dette Lovforslag medføre omtrent saa stor en Nedgang i Indtægterne ved Konsulatafgiften, som Nedsættelsen for Sejlskibene udgør, en Sum, som bliver omtrent 17,000 Kr. — Jeg mener ikke, at det egentlig fører til noget stort, om jeg vilde indlade mig paa at gaa nærmere ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Skibsfarten skal have endnu større Nedsættelser i Afgiften, end Tilfældet er for Liden. Jeg ser ikke rettere, end at de Synspunkter, som den sidste ærede Taler fremsatte, ere tilstrækkelig behjælpende. Afgifterne, som i dette Øjeblik hvile paa Skibsfarten, ere saa minimale som for noget som helst Erhverv her i Landet, og jeg mener ogsaa, at der er intet Erhverv her i Landet, som i de senere Aar har nydt en saa stor Reduktion i Afgifterne som netop Søneringen. Det er jo ganske naturligt, at det er saaledes, thi det er en af de Næringsveje, som vi paa enhver Maade bør søge at fremme, en af de Næringsveje, som vi naturligt ere henviste til at udvikle her til Lands. Naar imidlertid de Afgifter, som i dette Øjeblik hvile paa denne Næring, ere saa overordentlig lave, ser jeg ingen Grund til at gaa endnu dybere ned. Jeg skal derfor heller ikke gaa nærmere ind paa de Betragtninger, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Friederiksen) gjorde gældende. Jeg kan kun udtale min Forundring over, at det ærede Medlem